

Omfæendigheder volde en Omlægning af Byrden, Noget, som man kun af overveiende vigtige Grunde bør indlade sig paa.

Idet Udvalgets Fleertal saaledes fraraader Lovforslaget i det Hele, skal det ikke lade ubemærket, at der er Anledning til at antage, at Controlen med Afgiftens Oppebørsel paa Landet ikke er saa paalidelig, som den burde være. Der er ligeledes nogen Usikkerhed i Reglerne om, hvilke Bygninger med Forbilliggende paa Landet der ere bygningsafgiftspligtige, og hvilke ikke, og Usikkerhed i denne Retning er saameget uheldigere, som det i Almindelighed ikke staaer den Skattepligtige aabent at faae Spørgsmaalet afgjort ved Dom, da Afgjørelsen ansees overgivet til administrativt Skjøn, hvis sidste Instants er det samme Ministerium, som har at sørge for de størst mulige Indtægter for Statskassen. Det turde vel ogsaa være muligt at udfinde saadanne Grundregler for Afgiftens Paaligging, at denne blev stillet i et bedre Forhold til de skattepligtige Bygningers Fordeeltighed eller sandhyllige Værdi, hvorved man kunde ledes til enten at gaae ind paa en gradvís Omlægning af Afgiften for de allerede tilværende afgiftspligtige Bygningers Vedkommende eller i alt Fald at anvende de Regler, som ansees for rigtigere end de nuværende, paa nye Bygninger og Udvidelser af ældre. Der er i saa Henseende henviist til de Undersøgelser, som for Tiden finde Sted i Kjøbenhavn, for at bringe en Omordning af Skattevæsenet i Kjøbenhavn i Forslag, men efter de Oplysninger, som Udvalget har faaet om Retningen af disse Undersøgelser, maa det finde det tvivlsomt, om de ville kunne faae nogen ligefrem Indflydelse paa Bygningsafgiften. Det er nemlig bekjendt, at i Kjøbenhavn lignede en Deel Afgifter til Communen paa samme Basis som Bygningsafgiften, hvilket ikke vides at være Tilfældet nogetsteds udenfor Kjøbenhavn; men da Bygningsafgiften er en, i alt Fald til en vis Grad, eensartet Afgift for hele Riget, vil vanskeligt en om endogsaa hensigtsmæssig Omordning af det kjøbenhavnske Skattevæsen kunne medføre en tilsvarende Forandring i Bygningsafgiften for Kjøbenhavn, idet en saadan visnok vil kræve tilsvarende Forandringer for det øvrige

Rige. Udvalgets Fleertal troer derfor at burde henstille til Finansministeriet, om der ikke kunde være Anledning til (som flere af disse Medlemmer antage ved Hjælp af en Commission) at overveie, om et bedre Grundlag for denne Bessatning kunde tilveiebringes, hvorledes et saadant kunde gjenneføres, hvorledes Reglerne for Skattepligten kunde nærmere begrænses, og hvilke Foranstaltninger der kunde træffes for at sikke, at Afgiften blev paalagt alle de Bygninger, som den rettelig bør paaligge, og derom at fremkomme med Forslag. Et godt Materiale i saa Henseende synes allerede i de af Finansministeriet tilveiebragte forskellige Oplysninger, som Tiden ikke har tilladt Udvalget at arbejde.

Et Mindretal (D. M. og P. E. Olsen) finder at maatte udtale sig afvigende fra Fleertallet.

I de Lovforslaget om Bygningsafgiften, som af Regjeringen er forelagt Folkethinget, ledsagende Motiver hedder det Side 6: „Om der nu end i Almindelighed kunde være begrundede Indvendinger at fremsøre mod det hele Grundlag for den paagældende Deel af Forordningen af 1802 (som omhandler Bygningsafgiften), maa det dog formenes, at der frembyder sig overveiende Betænkeligheder imod at forlade den i en lang Arrække bestaaende Bessatningsmaade og afløse den ved en anden directe Bessatning af Bygningseiendommene.“

Denne Betragtning kunde maastee til Nød forsvare, under usforandrede Forhold, at blive staaende ved den hidtidige Bessatning, hvor den alt i længere Tid har været indført, men ingenlunde at indføre en ny Bessatning paa samme Grundlag. Ikke bestomindre har Finansministeren i ovennævnte Lovforslag foreslaaet, at Bygningsafgiften herefter skal udredes af alle Bygninger, som benyttes til Beboelse, saavel paa Landet som i Kjøbstæderne. Hovedindvendingen imod at indføre en ny Skat paa samme Grundlag, hvorpaa Bygningsafgiften hviler, er fornemmelig den, at Skatten ikke kommer til at staae i noget som helst Forhold til